

ע"פ 7801/07/14 - יצחק אברהם רוטנר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7801-07-14 רוטנר נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופטת אסתר נחליאלי חיאט
מבקש	יצחק אברהם רוטנר ע"י ב"כ עו"ד יצחק הומינר ו/או יהונתן איתן
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ליאור בנימין
משיבה	

החלטה

לפני בקשה לחיוב המשיבה בהוצאות לדוגמא בשל התנהגות שלא כדין ובניגוד לצו בית המשפט.

1. ביום 13.5.14 ניתנה החלטה בבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (ב"ש 2221/14) במסגרתה התקבלה בקשת המשיבה להארכת מועד לביצוע צו הריסה מנהלי של תוספת הבנייה כמפורט בצו ההריסה.
2. ביום 6.7.14 הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע של צו ההריסה עד להכרעה בערעור שעמד להגיש; ביום 7.7.14, לאחר שהמשיבה הסכימה לבקשת עיכוב הביצוע נעתר כבוד השופט בר-עם לבקשת המבקש ועיכב את ביצוע צו ההריסה עד להכרעה בערעור.
3. ביום 8.7.14 הגיש המבקש ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים וביום 9.7.14 נתנה החלטה כי הדיון בערעור יתקיים ביום 8.9.14.
4. הגם שצו ההריסה עוכב בהחלטה שיפוטית עד להכרעה בערעור ובטרם שמיעת הערעור הרסה המשיבה את הבנייה נשוא צו ההריסה.
5. בנסיבות אלה ממילא התייתר הדיון בערעור (שעניינו כאמור הארכת מועד לביצוע צו ההריסה), ומשכך, ביום 7.9.14 עתר המבקש למחוק את הערעור אך עמד על חיוב המשיבה בהוצאות לדוגמא בגין ההתנהגות הנזכרת.
6. הערעור אכן נמחק לבקשת המבקש בטרם הדיון, ואפשרתי תגובת המשיבה ותשובת המבקש, לעניין הבקשה

- לחייב את המשיבה בהוצאות.
7. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה ראיתי לדחות את הבקשה.
8. נשוא תיק זה הוא צו הריסה מנהלי שהוצא בהתאם לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 והוראותיו מסמיכות את הועדה המקומית לנהל הליכים פליליים ולאכוף את הוראות חוק התכנון והבניה, בהתאם להפרות נטענות כעולה מהחומר המצוי בפני הרשות.
9. בענייננו, אין חולק כי לא התקיים דיון בערעור, וכי לבד מהגשת כתב ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע - לא התקיים כל הליך אחר והערעור נמחק לבקשת המבקש.
- ההוצאות להן עותר המבקש, אינן בגין ניהול ההליך אלא בעקבות הריסת המבנה על ידי המשיבה, הריסה שבוצעה חרף עיכוב ביצוע צו ההריסה כפי שהורה בית המשפט.
10. סעיף 238א(יג) לחוק התכנון והבניה מאפשר לפצות את מי **שנפגע** מביצוע צו ההריסה, ואולם פיצוי זה שונה מ'חייב בהוצאות' במסגרת ההליך בו עוכב צו ההריסה; וזו לשון הסעיף:
- "בוצעו הריסה, פירוק או סילוק של בנין על פי צו שניתן או בוצע שלא בהתאם לסעיף זה, או שנתברר שהוצא לבנין היתר כדין או שהבנין לא היה בנין חורג, לפי הענין, יהא הנפגע מביצועו זכאי למלוא הפיצויים מאת הועדה המקומית או המחוזית, לפי הענין; באין הסכמה על חוקיות הבניה או על שיעור הפיצויים, רשאי הנפגע לתבוע פיצויים בבית המשפט המוסמך בדרך של המרצת פתיחה"** (הדגשה שלי - א.נ.ח).
- מכאן שהחוק התייחס למצב בו מבוצע צו ההריסה "שלא בהתאם לסעיף זה" ומאפשר 'לנפגע' 'לתבוע פיצויים' - אך הדרך לתביעת הפיצוי אינה בדרך בה בחר המבקש - אלא בדרך המוצעת בסיפא של הוראת סעיף 238א(יג) לחוק התכנון והבניה.
11. אשוב ואדגיש כי בענייננו הליך הערעור לא התקיים ומשכך אין לדבר על הוצאות ההליך שנמחק, וככל שהמבקש נפגע מהתנהלות הרשות שפעלה בניגוד לצו שיפוטי, הוא זכאי למצות את זכותו בדרך החוקית שמציע הדין.
- מעבר לצורך אומר כי אכן, כדברי המבקש - עצם קיומה של עילת תביעה בניזיקין, אינה מבטלת בהכרח את זכות הנפגע לקבלת **פיצוי** בהליך פלילי (ראה לדוגמא, נפגע עבירה הזכאי לקבל פיצוי הן במסגרת תביעה בניזיקין והן מכוח סעיף 77(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977), ואולם **פיצוי** הנפגע במסגרת ההליך הפלילי מצריך קיומה של הוראה חוקית לכך - ובהעדרה זכאי הנפגע (המבקש) לפיצוי במסגרת הרלוונטית.
12. כאמור, בענייננו מבוקשות הוצאות לדוגמא; ככל שמדובר בהוצאות- לא ראיתי לחייב את המשיבה בהוצאות משנמחק ההליך בטרם התקיים דיון.
- אשר לרכיב ה'דוגמא' הרי שהוא מבטא למעשה 'פיצוי' בגין התנהגות המשיבה, וכפי שפרטתי לעיל - אף עתירה

זאת במסגרת הליך זה - נדחית.

13. כאמור, משנמחק הערעור בטרם התקיים דיון, לא ראיתי להעתר לבקשה.

הבקשה נדחית, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.